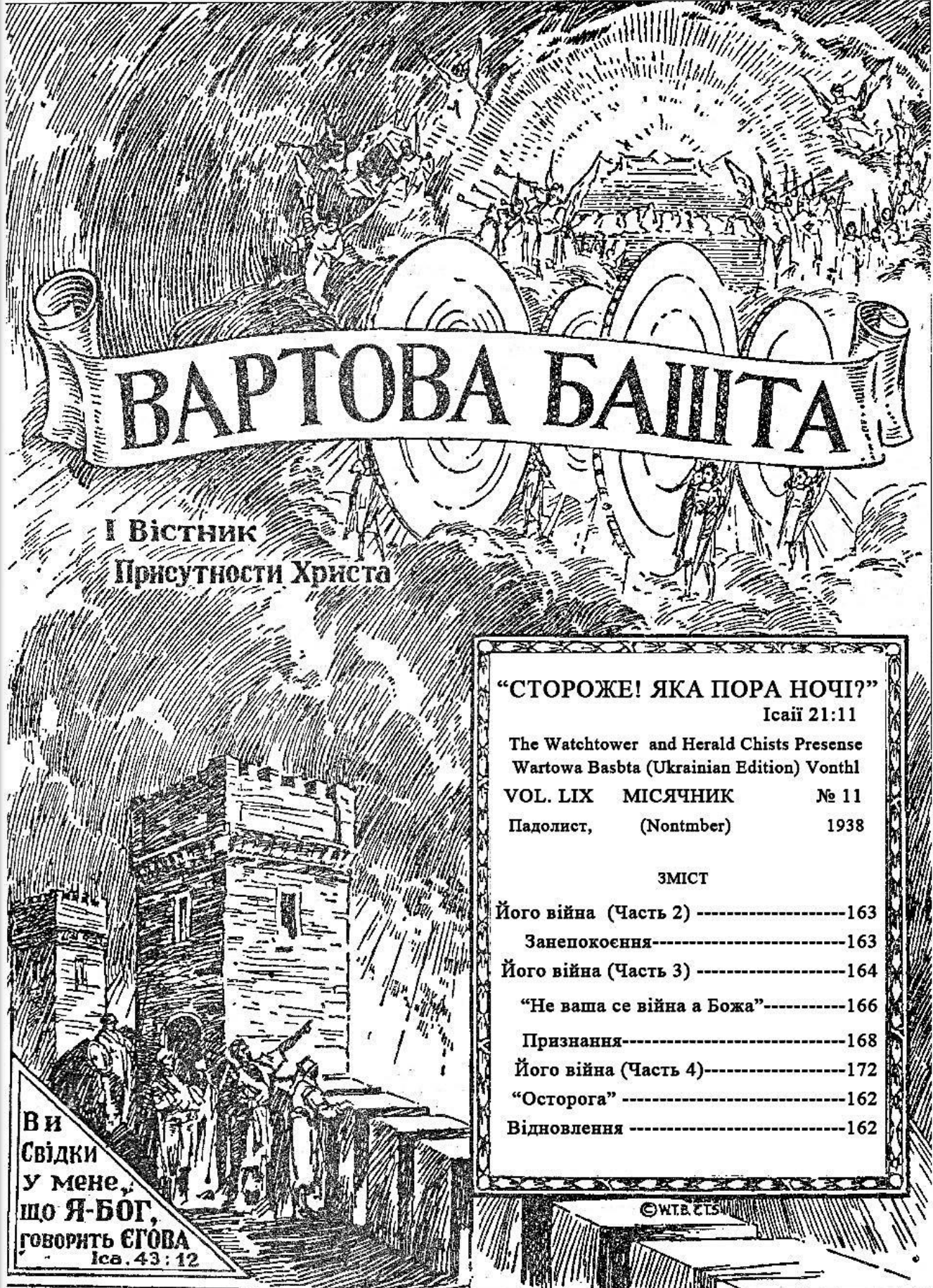

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald Christ's Presence
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Vonthl

VOL. LIX МІСЯЧНИК № 11

Падолист, (Nontmber) 1938

ЗМІСТ

Його війна (Часть 2)	163
Занепокоєння	163
Його війна (Часть 3)	164
“Не ваша се війна а Божа”	166
Признання	168
Його війна (Часть 4)	172
“Осторога”	162
Відновлення	162

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Ісв. 43:12

© WTB & TS

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх створінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенню всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть приведені і будуть жити вічно на землі.

“ОСТОРОГА”

Повідомляємо всіх братів й сестер й читачів “Вартової Башти”, що вже скоро вийде з друку нова книжечка під ім’ям “Осторога”. Ся книжечка ще лише переведена на українську мову й сподіємось, що всі браття будуть посідати бажання перечитати її, а тоді доручити її в руки всіх українських людей. Вість, котру посідає ся книжечка, є вельми важна людям знати, отже всі повинні доложити пильні старання донести сю вість до дому кожної одиниці доброї волі.

УВАГА

Від коли Товариство видає журнал “Вістник Потіхи”, від тоді до бюро приходить много листів, в котрих деякі браття, а переважно ті, що отримують “Вартову Башту”, просять, щоби Вістник Потіхи також висилати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на “Вартову Башту” є зроблені старання, котрі уможливають Товариству висилати журнал “Вартову Башту” даром. Ся ліста є так названа “Убогі в Господі”, однак такого старання не зроблено на “Вістник Потіхи”, отже всі, що бажають запримірувати сей журнал мусять прислати його належність, котра є лише

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він помішує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвіймово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace. London, V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім’я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуєчим, але після поштової реґули, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

один долар на рік. Таке саме правило відноситься до сього журналу в англійській мові і в інших, а не тільки в українській.

ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ

Ще далеко наперед бажаємо звернути увагу браттям, котрі збирали передплати на “Вістник Потіхи”, щоби всі доглянули пригадати всім знаним передплатникам відновити їх пренумерату на рік 1939. Також дальші старання повинні бути доложені, щоби в наступаючій році збільшити лісту пренумератів на український “Вістник Потіхи”.

(Продовження з сторінки 176)

веться безжурно, ти про те дізнаєшся. І вирушиши ти й прийдеш із твоєї осади, з найдальшої півночі, – ти й многі народи з тобою, сама кіннота, величезна ватага й безліч війська. І буде того часу, як наступить Гог на Ізрайлеву землю, говорить Господь Бог, запалає гнів мій аж до лютої. – Езекиїля 38:10–15,18

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LIX

Листопад, 1938

№ 11

ЙОГО ВІЙНА

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го червня, 1938 року)

“Не бійтесь ... се війна ... Божа”. – 2 Паралипоменон 20:15

ЧАСТЬ 2

КОЛИ Йосафат так молився до Бога, він стояв на дворі в храмі на горі Сион. Так і сьогодні останок Єгови стоїть перед “Армагедоном”, що значить “гора зібраних військ”. Вона є подібна до гори Сион, де Ісус Христос зібрав членів свого тіла, останок, котрі знаходяться тепер у храмі. (Одкриття 14:1; 16:14–16) Побачивши сили ворога наступаючі на ізраїльтянів, Йосафат сказав до Господа: “І ми не відаємо що робити, а тільки до тебе очі наші!” Се точно описує обставини людей Єгови сьогодні. Такий розпучливий стан річей Божих людей був в 1933 році, коли їх зачали переслідувати нацисти, фашисти і римо-католицька гієрархія в Німеччині й інших місцях. В умах Божих людей існував сумнів і непевність, аж вподобалось Господу у Вартовій Башті з 1 листопада 1933 року помістити допис на тему “Не страхайтесь їх”. Тоді вони зачали бачити їх привилей стати сильно проти наїзду ворога. Дійсно посвячені Богу Єгови звернули свої очі на Нього і Його головного чиновника, Ісуса Христа, і молилися словами: “Очі мої підношу на гори, (висших властей, Єгови і Ісуса Христа), звідки поміч моя прийде. Поміч моя від Господа (Єгови), що сотворив небо і землю. Не дасть нозі твоїй спіткнутись; твій сторож не дремає. Бач! Сторож Ізраїля не задрімає, і не засне він”. (Псальма 121:1–4) “Ось бо, як очі слугів на руку панів своїх, як очі служанки на руку господині своєї, так позирають очі наші Господа, Бога нашого, аж помилує нас. Помилуй нас, Господи, помилуй нас! Бо надто ми наситились від посмішки ледачих, від погорди бутних людей”. (Псальма 123:2,3) “Очі мої все дивляться на Господа, він виведе із сітки ноги мої”. – Псальма 25:15

28 Для заохочення своїх людей Єгова каже до них: “Обернітесь же до мене, й прийміть спасення, всі краї землі, бо я – Бог, а іншого нема. Сам собою я клянусь: – А з уст моїх виходить тільки слово справедливе, слово незмінне, що передо мною пригинатись буде всяке коліно, та що на моє ім’я будуть присягатись усі язики. Тільки в Господа – ось як будуть про мене казати – справедливість і сила; до його поприходять, соромлючись, усі, що йому

противились. Господом стане оправданий і прославлений увесь рід Ізраїлів. – Ісаї 45:22–25

29 Отже тут дається раду всім Божим людям, що в годині неволі й непевности, вони повинні звертатись до слова Єгови, котре Він тепер відкриває на поміч, потіху і заохоту тих, що посвятилися Йому.

ЗАНЕПОКОЄННЯ

30 В сій точці драми або прообразу між людьми стало напруження і велике занепокоєння. Йосафат скінчив свою молитву словами: “І стояли усі Юдеї перед лицем Господнім, і малі діти їх, і сини їх”. (2 Паралипоменон 20:13) Чи прийде відповідь, яка дала б заохоту для Божих людей зібраних там? Молитва Йосафата – се була злучена відозва до Бога Єгови. На східній стороні храму на дворі перед золотими дверима святая–святих люди стояли і ожидали пильно відповіди, звернувши свої лиця до святая–святих, де Єгова перебував. Вони пильно ожидали на те, що Господь має сказати їм. Се був час, коли дійсний переполох обгорнув кожне серце. Подібно і Мардохей зробив образ: Коли він “довідався про все, що скоїлось” через лукавого Амана, потомка Езава, або Едому, “Мардохей ... розпанахав на собі одєжу й накинув на себе веретече”, і кликав великим голосом і пійшов перед царські ворота. Для нього се був час великої неволі. (Гляди Естери 4:1,2) Значіння цієї молитви Мардохея Бог ясно показав своїм людям в 1931 році. Сі образи були для користи останка.

31 Вернімся знов до пророчого образу зробленого Юдеями: Там вони стояли перед храмом, отже перед Єговою, з їх “синами” і “жінками” і старшими дітьми. Се була безпомічна і бідна громада. “Їх жінки” були слабші чим їх воюючі мужі, і тому вони дуже пильно ожидали на Господа. Вони не представляли жіноцтва у церкві, але представляли слабших одиниць в Господі, однак котрі є будучими наслідниками царства. (1 Петра 3:7) “І малі діти”, себто, (буквальні) “будівничі” родин, сини на котрих отці Ізраїля сполягали і ім’я Ізраїля оставалось при життє. Ся ожидаюча громада Ізраїля знала, що вороги зробили заговор і йшли походом на

них із тим заміром, щоби змести їх геть з землі, що би ім'я Ізраїля стерти геть із пам'яті. (Псальма 83:4) Вірні люди доброї волі тепер на землі, котрі тепер стоять з помазанниками, і котрі є “будівничими” і котрі з ласки Божої переживуть велику битву Армагедон, підтримають ім'я Єгови і Його царя, і остануться живими на землі. Вони є “чуженцями”, а однак є співтоваришами тих, що знаходяться в храмі і стоять перед Господом, і проти котрих всі злучені сили, що складаються з купців, політиків і релігійоністів, і котрі стараються приспівити їх упадок.

32 При сій точці сей пророчий образ ясно описує нинішній стан річей Божих людей на землі. Тепер помазанники є зібрані коло гори Сион з Ісусом Христом, Більшим-чим-Йосафатом. Інші вівці тепер Господь збирає у свою кошару, і сі сталися співтоваришами останка або духового Ізраїля. Злучивши свої серця для одної справи, в сій напружуючій годині, вони бачуть, як злучений ворог йде походом проти них. Сей 1938 рік бачить, як ворог ступає вперед із злим і злобним наміром, щоби цілком знищити тих, що люблять і служать Богу і Його цареві. Всі зібрані на стороні Господа, і котрі посвятилися Йому, бачуть наступ лукавої орди. Знаючи, що самі собою вони є безпомочні проти злученої орди ворогів, сі вірні слуги Господа кличуть о поміч до Єгови і Христа Ісуса. Напевно, що кожний член храму тепер зрозумів “час небезпеки”, отже вони оціняють, що се час для кожного з них стояти сильно по стороні Господа, і всеціло злучитися для справи справедливості. Всі такі

лица звернулися до Єгови і Його царя, і всі стоять рама в рама рішившись служити Богу і вони знають, що вони цілком залежать від Єгови і Його царя. Напевно кожний такий член храму бачить, що хто би з них старався ушкодити іншому в зборі храму, такий зараз стягає на свою голову гнів Господень. Нема причини ані вимівки для кого-будь з храму ворогувати проти своїх братів у храмі. Нема причини, тому що ніхто не є оправданий спричиняти шкоду своєму брату в Христі; і нема вимівки, з точки невідомості або інакше, тому що Господь вияснив вам таким своє слово, що всі у храмі є “одно в Христі” і що се любов, що держить їх разом, себто, не несамолюбне рішення чинити добро один другому і всім людям. а головню челяді Божій. Щоби тепер встояти разом і відбити напади ворога, всі Божі люди мусять бути сильно з'єднані до купи в любові для Христа і Його царства. Нехай ніхто не хитається у своїй посвяті до царства і до своїх співробітників храму.

33 Небеса сього світа є затемнені ордами надходячого ворога, наповнені злобою і гнівом до неопису. Та наступаюча орда вдаряє переляком усіх, що не вповують на Господа. Вірні віднеслись із сією справою перед престіл Єгови. Отже се є напружуюча хвиля для них, і їх очі й серця звернені до Єгови, під-час, коли вони виглядають і очікують нами-лосерде з Його рук. Яка ж буде відповідь від престолу Всевишнього? Чи Бог Єгова відокриє своїм людям свою відповідь на їх клич о поміч і охорону проти сієї надходячої товпи?

ЙОГО ВІЙНА

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го серпня, 1938 року)

“Не бійтесь ... се війна . . . Божа”. – 2 Паралипоменон 20:15

ЧАСТЬ 3

БОГ ЄГОВА має свій час і спосіб для передання вістки своїм людям на молитви. Як наприклад Корнелій, посвячений чоловік, молився до Бога нім двері нагоди були отворені для поган, Єгова почув його молитви і післяв своїх ангелів повідомити Корнелія от се: “Молитви твої і милостині твої спогадалися перед Богом”. (Дії ап. 10:4) Давид робив відозву в молитві до Єгови: “Почуй, Боже, голос поклонювання мого! Від страху ворога зашити життє моє!” (Псальма 64:1) і та молитва Давида є відповідна на теперішній час. І знов той слуга Божий молився: “Господи, почуй молитву мою, і прийма жалі мій! Не ховай лица Твого в день тісноти моєї; прихили ухо до мене; в день, коли призиваю тебе, не гайся, вислухай мене. Він прихилиться до молитви понижених і молитвою їх не погордує.” (Псальма 102:1,2,17) “Бо очі Господні на праведних, і уши його на молення їх, лице ж Господнє проти тих, що зле роблять”. – 1 Петра 3:12.

2 Типічні завітуючі люди Божі стояли з їх лицами і серцями звернені з надією до Бога, очікуючи відповіді на молитву Йосафата, і тоді прийшла вість з

престолу Єгови до Його людей на землі, яко ж написано: “Тоді найшов на Йозіїла, сина Захарії, сина Банеї, сина Еїсла, сина Маттанії, левіта з синів Асафових, Дух Господень посеред збору”. – 2 Паралипоменон 20:14

3 Ті ймена, які Єгова надав своїм слугам, мають значіння. Очевидно для тієї причини Він подав ім'я й родовід слуги Божого. Ім'я “Йозіїл значить “оглянутий Богом”, себто, він представляв тих, що є праведні в очах Божих. “Господь є у святому храмі своєму, на небесах престол Господній, очі його дивляться, повійки його розглядають синів людських. Господь випробовує праведного, а безбожного й того, хто любить насилле, ненавидить душа його. Бо Господь справедлив, і любить правду. Лице його бачить праведника”. – Псальма 11:4, 5,7

4 Отже “Йозіїл” представляв Господніх овець зібраних у храмі, котрі були признані великим Суддею, Ісусом Христом, і котрі є одягнені в ризи справедливості, і котрі приносять жертви Господеві в праведності. “Йозіїл” був сином Захарії, котрого ім'я значить “член Єгови”. Бог пам'ятав пер-

ший вірний останок Ізраїля і вивів їх з Вавилону. (Ісаї 49:14–17) Очевидно, що родовід того чоловіка був даний тому, щоби показати, що він належав до класи вірних Богу. Він був сином “Баней”, котре то ім’я значить “збудований Єговою”, себто, збудований в царський дім як син Божий. – Псалма 113:9

5 Продовжуючи даліше з родоводом Йозіїля, написано є, що він походив від Еїсла, котре то ім’я значить “Піднесений Богом”, що можливо значить або відноситься до зметення прибіжища лъжи (Ісаї 28:17) і він був сином “Маттаній”, котре то ім’я значить “дар Єгови”, як се написано в Одкриттю 2:17: “Хто побідить ... тому дам камінь білий, а на камені нове ім’я написане котрого ніхто не знає, тільки хто прийняв”. Господь відокрив те ім’я в 1931 році, котре то ім’я прийняв вірний останок; як се було показано, що робітники прийняли їх плату за працю у винограднику. – Маттея 20:8

6 Йозіїля був Левітом, як і Маттаній був левітом, отже тим, що “прилучився” (Левій) до Господа (1 Мойсея 29:34; 2 Мойсея 32:26), той, що навіки є посвячений на службу Божу в храмі під Великим Первосвященником Єгови. (4 Мойсея 3:6–10) Йосафат і інші Юдеї не були слугами храму, Йозіїля ж був Левітом з уродження. Отже через нього прийшла вість до людей храму від Бога Єгови, що означувало, що Господь Ісус Христос є у своїм храмі. Той Левіт був сином Асафи, котре то ім’я значить “збірник”. Господь зібрав перше свого останка царського дому, “мале стадо”, а пізніше своїх “інших овець” і привів їх на великий празник, празник жнив. “Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”. – Псалма 50:5

7 Про те збирання жнив написано є: “І свято жнивне, первоплоду праці твоєї, того, що сіятимеш в полі; і свято збору, під кінець року, як збираєш те, коло чого працював у полі”. (2 Мойсея 23:36) Родовід Асафа, що він походив з Левія, є даний у 1 Паралипоменон 6:1–39. Він був музикантом. Цар Давид назначив його головним музикантом або співаком у храмі. (1 Паралипоменон 16:1,4,5) Він був також пророком, або той, що предвиджував волю Божу написану або в якийсь інший спосіб оголошену. Він був композитором музики до псалмів, які були співані в храмі. (2 Паралипоменон 29:30) Декотрі псалми мають заголовок “псалма Асафова”. “Сини Асафові під рукою Асафа ... усі вони ... співали в домі Єгови”. (1 Паралипоменон 25:2,6–9, А.П.В.) Певним є, що той родовід був поданий Господом для певної цілі, і се ясно і сильно піддає думку, що вживаючи таких співаків в храмі, Він сим відкрив напрям ділання, який громада храму має взяти тепер на землі, коли година небезпеки грозить, і що вони мусять співати хвалення Єгови.

8 Дух Єгови се та невидима сила, що оперує після волі Божої, порушуючи посвячених Йому ділати

після Його заміру; і тому то написано в тім тексті про Йозіїля, “тоді найшов на Йозіїла Дух Господень посеред збору”. Ось так Бог натхнув і порушив його висказати Єгову вість людям. “Бо ніколи із волі чоловіка не виповідано пророцтво, а від Духа святого розбуджувані, промовляли святі люди Божі”. (2 Петра 1:21) Головний співак співав хвалення Єгови в храмі в такім разі, щоби виповісти волю Єгови відносно зібраних Юдеїв. Сим чином Йозіїля представляв теперішній канал або посудину або знаряд Господень, якого Він уживає, щоби промовити вість з храму після волі Божої і дати запевнення своїм людям відносно битви великого дня Бога Всемогучого, котра то битва скоро наближається. Від коли Господь Ісус Христос прийшов до храму в 1918 році, то Він не уживав кожної одиниці, що визнавала посвячення Йому, давати розпорядження для Його людей в часі небезпеки, але до сього Він уживав свого храму, яко средства для передання вістки для своїх людей на землі. Той канал передання вістки є названий “Товариством”, котре промовляє до людей Божих через свої видавництва, а головнo Вартову Башту. Слова, що дух Господень зійшов на того Левіта серед громади, показують, що Господь говорить тепер до своїх людей зібраних до Нього в храмі, і котрі є вповні з’єднані і чекають на розкази і є готові й пильні виконати їх у храмі. Се є також певним, що Господь буде промовляти лише до тих, що остаються в повній гармонії й єдності з Ним, стоячи сильно звязані любовю, і їх серця вповні посвячені Богу і Його царству. Отже тепер не може бути розділення між людьми Божими. Прийшла година великої небезпеки; і нехай кождий, що признає себе бути дитиною Божою завважає сей факт і нехай поводитись після того ж.

9 Тоді Єгова промовив через свого слугу до зібраних людей: “І він промовив: Слухайте, всі Юдеї й осадники Єрусалимські, та й ти, царю Йосафате! Так говорить Господь до вас: Не бійтесь і не лякайтесь сієї великої орди, бо не ваша це війна, а Божя”. (2 Паралипоменон 20:15) “Всі Юдеї” в сім тексті є всі ті, що прославляють Єгову, вповаючи на Нього і сповняючи Його прикази. Се значить, що кождий з храму, і ті що стоять перед храмом з ними, дають хвалення Богу і Його Христу. Він промовляє до мешканців Єрусалиму як і до Юди; що здається ясно говорить, що там були і інші люди, котрі представляли Йонадабів або людей доброї волі котрі тепер співтоваришать з громадою храму. Тоді слуга Єгови Йозіїль сказав: “Та й ти, царю Йосафате”; се піддає думку, що той голос був Єгового слуги, і що той, що тепер говорить до громади храму є Єгова, котрий подає вість через Ісуса Христа царя, котрий проголошує ту правду людям. Отже виходить, що кожде сотворіння в організації Єгови, а головнo у видимій часті її, мусить слухати, признавати і вважати на написані інструкції дані в сій годині великої небезпеки. Отже слова “й

ти Йосафате” включають кожного, що має уші до слухання. Ізраїльтяни стояли і пильно й уважно очікували на відповідь Єгови на їх клич і молитву, яку вони виповіли через їх царя Йосафата. Сьогодні всі ті, що вповні посвятились Єгові, і котрі бачуть великий гнів злученого ворога, оруженого до зубів, і котрий виступає до остаточного нападу, всі ці вірні одиниці стоять і пильно й уважно чекають на розпорядження з престолу Всевишнього, і вони є вельми охочі сповнити ті розпорядження.

10 Тоді Йозіїля сказав до зібраних людей: Так говорить Господь (Єгова) до вас (зібраних): “Не бійтесь.” В таких критичних часах й положеннях треба було поради більше чим від сотворіння, і тому Бог післав свою вість. Ніхто, лише Божя вість могла дати раду в такому випадку і дати задоволення заклопотаним людям. Так і тепер через якийсь час вірні відчували гірке переслідування стягнене на них ворогом, і вони побачили злучені сили лукавого, котрий постановив спричинити велике насильство людям Божим. Всякі слова задоволення, які могли дати людські сотворіння, не були відповідними дати Божим людям надію. Вони мусіли дістати вість від Єгови, а Єгова ніколи не покидає своїх людей. Через те Господь Ісус Христос у храмі передав вість через своїх земних слуг і каже до своїх людей в сей час великої небезпеки: “Не бійтесь” появлені сили ворога і його злого заміру. (Маттея 10:28) Тут ми маємо образ для заохочення Божих людей. Подібний випадок стався з Єлісеєм в Дотані, коли сили повних оружених воїнів оточили його і його слугу; і коли його слуга крикнув зі страху, тоді Єлісей дав йому вість від Господа, кажучи: “Він же сказав: Не лякайтесь, бо тих, що з нами, більш, аніж тих, що з ними”. (2 Царів 6:16) Сили Єговових ангелів були там, щоби схоронити Єлісея і тих, що з ним. Як тоді так і тепер є, чим ближше приближається битва Армагедон. Якщо би той надходячий ворог грозив знищенням Божих людей був знаком Божого негодування проти своїх людей, тоді вони мали б причину вельми боятись; але тепер ті що люблять і служать Єгові пам’ятають обітницю дану їм, що “після вашої віри станеться вам”. Маючи повну віру і надію на Господа, вони не бояться ні чоловіка ні біса; але вони бояться Єгови, і як се Він сказав до них: “Бога сил небесних – Його, як святого, шануйте; його одного вам бояться, перед ним вам дрожати!” – Ісаї 8:13

11 Дальше промовляючи до своїх людей Єгова через Йозіїля сказав: “І не лякайтесь цієї великої орди”; себто, не знеохочуйтесь, або не впадайте на духу або не піддавайтесь, і нехай ворог не топче по вас без вашого відпертя. Та сама річ відноситься і до останка, помазаників у храмі. Як Єлісей сказав, так тепер Його слова є відповідні для Божих людей землі: “Бо тих (висшні влади, Єгова і Христос) що з нами, більш аніж тих, що з ними”. Дальше, для заохочення своїх посвячених людей Єгова каже до них через свого пророка; “В його люде – мов крап-

ля з ведра, а на вазі важать за пилинку”, котрих подув Єгови і його Екзекутивного Чиновника може знести з існування. Се не час боятись людей або дияволів. Є лише один можливий наслідок так далеко, як се тичиться Його організації. Чому люди Божі тепер не бояться ворога? Відповідь на се питання приходить від престолу Всевишнього, кажучи:

“НЕ ВАША СЕ БИТВА, А БОЖА”

12 Єврейське слово “Бог” є Ельогім, котре то слово ніколи не відноситься до Ісуса або кого іншого, але виключно до Єгови. Ці слова були повним задоволенням для ізраїльтянів стоячих з Йосафатом, що надходяча битва не була прокляттям від Бога на Його завітуючих людей, і через те вона не була карою. Рівно ж і сьогодні ці слова, що виходять від престолу Всевишнього, вповні задоволяють тих, що знаходяться на землі і котрі знаходяться в храмі й вповні посвячені Єгові, що грозьба злучених новочасних Аммоніїв, Моабів і з гори Сеїра, і небезпека, яка грозить з причини походу цієї товпи, не йде на них за якесь поповнене зло зі сторони Божих людей. Ворог не йде на них по волі Всемогучого, але се є воля Господа, щоби та битва взяла місце в тій цілі, щоби знищити ворога. Се – битва великого дня Бога Всемогучого, котра принесе оправдання Його ім’я. Сьогодні святиня Господня є очищена і всі в храмі є одно, вповні і цілком з’єднані у Христі Ісусі; і тому те Писання головню відноситься до них: “І вже більш не буде жадного проклону, а престол Бога і Агнця буде в ньому, і слуги його служитимуть Йому. І побачать лице Його, а ім’я на чолах їх”. (Одкриття 22:3,4) Тому, що се битва Всемогучого Бога, для того Він виправляє ворожі сили і провадить їх в сіті, в котрі вони напевно попадуть, і що принесе цілковите знищення ворогів Господніх. – Езекиїля 38:4–8

13 Спевністю, що се було велике звільнення напруження для зібраних Юдеїв почути натхненні слова від Єгови, висказані через Його слугу; так і тепер ся велика поміч і повне задоволення для людей Бога Єгови зібраних у храмі почути задоволюючі слова від престолу Всевишнього, висказані через Його вибраного слугу, Ісуса Христа. Як тоді люди Божі не утягались з приготуванням, так і тепер не можна утягатись, але, говорячи символічно, треба добре наладувати гармату, нім зачнеється стрілянина. Так і Божі люди мусять бути тепер готові. В короткім часі ворог мав наблизитися, так і сьогодні ворогові дано короткий час приступити ближше, і під час того часу Божим людям дано нагоду студіювати Його слово і застановитися, як виконати Його волю, отже час і нагода зорганізуватися щоби виконати роботу краще, і сим чином, виразити свою віру в Бога і Господа Ісуса Христа, і сим показати їх одвагу проти ворога.

14 Юдеям дано задоволення, що битва не була їх, але що Бог буде воювати за них; і так сьогодні, ті

що служать і славлять Єгови, члени храму і їх співтовариші, знають, що надходяча битва не є їх, але Божя. Тоді Єгова через свого слугу поучив даліше Юдеїв, кажучи: “Завтра виступите проти їх; он вони виходять на верховину Зиз, і ви знайдете їх край долини, перед пустинею Еруїлом”. – 2 Паралипоменон 20:16

15 В ту саму хвилю прийшла вість Господня до зібраних Юдеїв, і тоді злучені дороги змовились виступити на західні побережа Мертвого моря, поверхня котрого є більше чим тисячу стопів нижче рівня Середземного моря. Отже, в той час Юдеї або ізраїльтяни були около 3,000 стопів вище рівня Мертвого Моря, отже стільки вище ворога. Замість триматися Єрусалиму, сі вірні Юдеї і їх співтовариші, по приказу Господньому, виступили назустріч ворогові й прилюдно явились перед ворогом. Так і тепер Божий помазаний останок стоїть на горі Сион з Ісусом Христом високо з Господом у храмі, і високо над ворогом. (Ісаї 6:1; Одкриття 14:1) Ворожі сили, що злобно йдуть із заміром напасти, є прибиті до землі і валяються в злобі Сатани і його ділах, і через те вони не знають нічого про замір Єгови. Для них закон Божий є цілком закритий. І в сім стані здеградовання і в страшнім опоганенню вони йдуть походом із злобним заміром проливати людську кров.

16 Йозіїля не міг бачити ворога з причини, що він знаходився в пригнобленню, та Бог натхнув його промовляти і місце, де знаходився ворог, відкрито йому; а се показує, що Єгова бачить ворогів і повідомляє своїх людей о їх русі й замірі. Для цієї причини Він написав пророцтво наперед для тих людей на землі, що посвятилися Богу. (Римлян 15:4) Злочинні вороги знаходилися за скалою Зиз. Те ім'я значить “увистити, мигати, сияти або плян”; і можливо та скала була названа так тому, що вона знаходилася на західнім побережжю Мертвого моря і мала відбивати сонячні лучі з моря. Побут ворога мусів бути віднайдений і тому Господь сказав ізраїльтянам або Юдеям де їх можна було знайти, кажучи: “Ви знайдете їх край долини, перед пустинею Еруїлом”. Ім'я “Еруїль” значить “основане (або навчене) Богом”, або “страх Божий”. Те, що Єгова вскорі потім післав на ворогів, то се певно навчило їх і інших боятись Бога і збудувало сильно віру завітуючих людей Божих. Бачучи се пророцтво тепер в часі сповнення ми знаємо, що вскорі возьме місце, і що се докаже всім, що Єгова є Всемогучий Бог і Він напевно поучить усіх боятись Його, если вони будуть жити, і вповні ствердять їх віру в Єгову яко Всемогучого; і так ім'я Єгови буде мати властиве місце в умах таких одиниць.

17 Поучення, дані тоді зібраним Юдеям, головню відносяться до громада храму в теперішнім часі тому, що ті вірні Юдеї були типом на вірних Божих людей тепер на землі. (1 Коринтян 10:11) Єгова через свого післанця тоді сказав до Юдеїв: “Не ви будете битись сим разом; ви виступіть, стійте та дивіться на спасенне Господнє для вас. Юдо та

Єрусалиме! Не бійтесь і не жахайтесь. Завтра виступите їм назустріч, і Господь буде при вас”. – 2 Паралипоменон 20:17

18 Навіть если б Юдеї були оружені в воєнний знаряд, то вони не потребували його. Се мала бути битва Єгови, і тому Псалмїста висказав сю справу ось такими словами: “Через тебе побємо ворогів наших; через ім'я твоє розтопчемо тих, що проти нас встали. Не вповаю бо на лука мого, і не спасе мене меч мій. Ти бо спасаєш нас від гнобителів наших і посоромляєш ненавидників наших”. – Псалма 44:5–7

19 Та сама правда тепер відноситься до останка, новочасних Юдеїв. Вони не бачуть фізичного приближення ворога, але вірою в слово Боже вони бачуть, що ворог виступає проти них зі всіх сторін. Під час, коли Армагедон дивиться в лице вірних, то вони знають, що вони не потребують тілесного воєнного знаряду тому, що вони не мають уживати таких річей. Се є велика потіха для них мати повне запевнення від Бога Єгови, через Ісуса Христа, що се є битва Бога Єгови. Як се пророк Єгови сказав, так Він тепер каже до своїх людей: “Виступіть, стійте.” Завважте се, що Бог не приказав Юдеям копати рови і лізти до них і там дивитись на ворога через шпари, але Він сказав їм вийти на отверте поле, де вороги могли бачити їх і зневажати їх як Його людей, і звідки Юдеї могли виразно бачити ворога. Для цієї причини Юдеям сказано вийти і стрінати ворогів. Злучені вороги вступили на землю ізраїльську, але Господь не позволив їм приближитися навіть стільки, щоби побачити місто Єрусалим. Так і сьогодні злучені вороги—релігїоністи, політики та богатері—купці й інші гайдамаки не бачуть Єгової організації; вони не розуміють її; але вони йдуть війною проти тих, що представляють Господа, постановивши знищити їх. Тепер Господь не каже свідкам Єгови заходити в якісь місця майбутньої охорони, ані не практикувати звичаїв монахів і монахинь римо-католицької товпи, котрі заховали себе в монастирах та інших мурах. Ті, що служать Господеві не мають скрадатися й представляти Господа у вибачнім дусі. Свідки Єгови мусять тепер вирушити отверто і стрінати ворога, де його можна б бачити і виразно й одважно звіщати вість Бога Єгови, проголошуючи Його ім'я й царство. Як Давид вийшов одважно боротись з великаном филистїїв, вповаючи цілком на Єгову, так і тепер Божі люди, під Більшим Давидом, виступають отверто, вповаючи цілком на Господа.

20 Юдеї мусіли виступити аж до місця битви і там стрінати ворога, і тоді слухати розказу: “Стійте та дивіться на спасенне Господнє для вас”. Ся часть образа була установлена і слово висказане і записане для особливішої користі людей Єгови тепер на землі.

21 Ще інший примір взяв місце при Червонім морю, коли Бог визволяв своїх людей з Єгипту. (2 Мойсея 14:13–15) Сьогодні спасення Божих людей

не прийде за се, що вони будуть віддавати привіт якомусь чоловікові або прапорові, але мусить прийти лише від Єгови через Ісуса Христа.

22 Як се зазначено в тексті “спасення Господнє” не значить спасення людей від смерті через їх віру в пролиту кров Ісуса Христа. Свідки Єгови вже зазнали се через оправдання і через те, що вони сталися новими сотворіннями і були взяті для імені Єгови. “Спасення” у тім тексті значить визволення з сатанської організації, котра старається погубити Божих помазанників. Єгова визволить своїх вірних і переведе їх через битву великого дня. “Від Господа спасення; твоє благословення над народом твоїм”. (Псалма 3:8) “Ти неначе всів був на коні твої, й на колесниці рятуючі”. (Аввакума 3:8) “Не вмовкну я ради Сиона, не втихну задля Єрусалиму, аж докіль, як світло, заблісне справедливність його, а спасення його – як горючий світильник”. (Ісаї 62:1) “І тоді виступить Господь і вооружиться проти тих народів, як було колись вооружувався у день бою”. (Захарії 14:3) Отже Бог дав наперед інформацію своїм людям в Єрусалимі, і так тепер Він дає інформацію своїм людям запевняючи їх, що та битва перед ними не є їх, в котрій вони мали б побідити своєю власною силою, але що се є битва Єгови і тому вони мають дивитися на їх спасення і визволення рукою Всемогучого Бога.

23 Йозіїля, під керівництвом духа Єгови, тоді повторив слова, які він висказав перед тим: “Не бійтесь і не жахайтесь. Завтра виступите їм на зустріч, і Господь буде при вас”. Як здається, то яким є, що в теперішнім часі (1938 році) Божі люди мусіли прибути до позатипічного “завтра”, коли то вони мусять виступити проти ворога. Сталося се по конвенції у Вашингтоні, Д.К., в 1935 році, що римо-католицька гієрархія, яко позатипічні філістії, була відкрита Господом Його людям, і тоді та релігійна товпа була обнажена і показана, що вона є позатипічними едомеями. Проти цієї то лукавої орди Бог велить своїм людям тепер, “Уставайте, виступимо в похід проти нього!” (Авдії 1) Отже Божі люди не повинні боятися або знеохочуватися на вид гордого й зухвалого ворога, але противно, вірні повинні одважно виступити проти нього через проголошування царя й Його царства, котре оправдає ім'я Єгови. Вірні свідки Єгови мають тепер запевнення від Нього: “Бо Господь (Єгова) буде при вас”. Се Єгова, що сказав був до них, своїх вірних слуг: “Не оставлю тебе, ані покину тебе”. Так що сміло можемо сказати: Господь моя поміч; не боятимусь; що вдіє мені чоловік!” (Жидів 13:5,6) Вповаючи на Єгову, пам'ятайте все: “Коли Бог за нас, хто на нас?” (Римлян 8:31) І так Єгова дає певне запевнення, що Він цілком буде стояти за своїх людей; а се дає їм одвагу, і тому вони виступають одважно, з довір'єм і з радістю в Господі.

ПРИЗНАННЯ

24 Єгова обіцяв, що Він буде кермувати своїми

людьми котрі вповають і признають Його. (Приповісти 3:5,6) Цар Йосафат зараз пізнав, що вість, яку висказав Левіта, походила від Єгови. “І припав Йосафат лицем до землі, й усі Юдеї та осадники Єрусалимські впали перед Господом, щоб поклонитись Господеві”. (2 Паралипоменон 20:18) В умі Йосафата не було жадного сумніву, отже він не збунтувався проти тієї вістки. Він признав “висшу” власть, що вона промовила через свого покірного слугу Йозіїля, і тоді з вірою і з вдячності Йосафат поклонився Єгові лицем до землі. Отримана вість віддавала всяку славу і честь Богу, і в котрій не було ніякого компромісу з ворогом, і тим самим вона була на оправдання Єгового ім'я. Всі люди стоячі там йшли за проводом Йосафата і поклонилися Єгові. Йозіїль, разом з іншими, прилучився до поклонення Єгові в храмі, бо Бог обіцяв показати Його силу в користь своїх людей проти ворога: “Буду поклонятись перед святим храмом твоїм, і хвалити ім'я твоє задля милості і правди твоєї; ти бо над усе возвеличив слово твоє й ім'я твоє. В день, як я кликав тебе, ти озвався до мене; ти підняв силу душі моєї”. – Псалма 138:2,3

25 Завітуючі Божі люди тепер на землі ясно признають, що ся вість була доручена для них наперед для їх научення, і вони також поклоняються Єгові в душі й правді. Вповаючи вповні на Нього, вони тепер займаються “надзвичайним ділом”, виконуючи їх часть через проголошення Його ім'я і Його царства. Вони знають, що в Армагедоні, в битві великого дня Бога Вседержителя, Єгова виконає своє “діло дивовижне” і сим чином возвеличить своє ім'я, і тепер Його вірні слуги рішилися проголошувати Його ім'я від сього часу аж до битви.

26 Йозіїля був знарядом ужитий Єговою до передавання вістки Його завітуючим людям, і в тім зміслі Йозіїля представляв Божий знаряд, Товариство, або свого “вірного і розумного слугу”, і средство ужите тим слугою для передання Господньої інформації для людей. Інші Левіти були в храмі, але вони не були синами Асафи; але і вони прославляли Господа: “І встали левіти з синів Кагатових та з синів Коресвих – славити Господа, Бога ізрайлевого, вельми грімким голосом”. (2 Паралипоменон 20:19) В часі, коли Корея збунтувався і по його знищенню, його сини, корейніти, мусіли були відлучитися від їх бунтівника, отця, і сим вони оминули знищення, позіставши вірними Богу. (4 Мойсея 16:1–35) Отже сі корейніти, будучи даліше вірні Господеві, були пошановані службою в храмі. Геман співак, був писателем кількох псалмів, і він був корейнітом, і декотрі з них були ключниками в храмі. (1 Паралипоменон 6:33–37; 9:17–19; 26:1–19) Всі ті левіти, що були співаками в храмі, стояли на дворі і співали хвалення Єгови в його святині. Се піддає думку, що Господь не глядить на лице, не показує упередження проти когось задля його споріднення до когось (не в ласці). Часом буває, що діти і їх родичі зачнуть іти слідами Господа

і прославляти Єгови, а опісля їх родичі відпадають, коли ж діти даліше позістають вірними Господеві; і такі були представлені через синів Кореевих. Бог шанує тих, що шанують Його і остаються вірними Йому. Всі, що стояли перед храмом, прилучилися в співі хвалити Єгову “вельми грімким голосом”. Вони не заховали себе зі страху перед ворогом і не співали зі страху потику, щоби не збудити ворогів. Вірою і перед побідою вони обходили Божу побіду над ворогами. Так і сьогодні свідки Єгови мають повну віру в Єгову і в Ісуса Христа і певні, що Господь побідить над ворогами, і, знаючи, що вскорі відбудеться Армагедон, сцена побіди, вони служать Господеві і з повним довір’єм вони йдуть наперед з роботою свідочтва. Се вони роблять через проголошення Його вістки прилюдно, не тайно, але одкрито “вельми грімким голосом”. Вони мають одвагу в сей день суду (1 Йоана 4:17,18), і вони відмовляються пригладити вість із страху перед ворогом. Свідки Єгови вповають на Господа цілим їх серцем і у всіх дорогах вони признають Його, і через те мають запевнення, що Єгова кермує їх напрямом і старається о їх охорону і спасення.

27 Юдеї мабуть мали дійсне бажання пійти на сцену битви в послушенстві до поучень, які вони отримали від Господа. Вони мали виступити на другий ранок, і безсумніву, що вночі вони мало спали. Протягом ночі сі вірні Юдеї приготувалися до виступу вранці, і тому то написано: “І повставали вони раннім ранком і виступили до Текойської пустині, і як виступили, став Йосафат і промовив: Слухайте мене, Юдеї та й ви осадники Єрусалиму! Майте віру в Господа, Бога нашого, й будьте безпечні; йміть віри пророкам Його, а пощаститься вам”. (2 Паралипоменон 20:20) З Єрусалиму аж на місце битви була довга подорож для сієї мішаної товпи людей. Вони йшли пішки з своїми дітьми і немовлятами на руках матерей. Щоби прибути до Текої, вони мусіли переходити через Вефлеєм. Вони встали рано вранці й після даного розказу перед тим, йшли впрост на місце битви, щоби їм прибути там на час і побачити сили ворога цілком зметені силою Всемогучого Бога. Їх не треба було спонукувати до виходу; вони йшли охочо. Так і псалміста каже про вірних нинішнього часу: “В день потуги твоєї буде нарід твій, готовий у святій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї”. – Псалм 110:3

28 Згадана пустиня лежала на схід від Текої, місце де ізраїльтяни мали стрінити ворога і бути свідками їх знищення. Отже вранці Юдеї або ізраїльтяни сформували лінію і виступили в похід, і як вони йшли через брами єрусалимські, там Йосафат стояв і промовляв до людей. Яко примір для віруючих в Бога, се була його задача і привилей, як словом так і ділом показати іншим, що він має цілковиту віру в Єгову і що він радісно сповнить

Його прикази дані Його людям через Його пророка. Отже цар Йосафат ужив сю точку для скріплення й заохочення людей. Так і тепер Ісус Христос, великий цар у храмі, буде й зміцнює віру своїх правдивих послідователів, останка, і постійно пригадує їм пророцтва Єгови і відкриває їм сповнення сих пророцтв. Йосафат, ставши там, представляв не лише Господа Ісуса Христа, але також членів храму у властивім спорідненню одні до других. До людей, що вийшли з міста Йосафат сказав: “Слухайте мене, Юдеї та й ви осадники Єрусалиму”. Сі слова указують, що там були “чуженці” в середині і чули промову Йосафата, і ті чуженці представляли нинішніх людей доброї волі, “інших овець”, Йонадабів, котрі тепер слухають слів Господніх. День битви приближається, і згідно з Писаннями, члени храму повинні, “один одного піддержувати, о скільки бачуть, що наближується день”. (Жидів 10:25) Кождий в храмі повинен заохочувати інших і указувати на факт, що царство є єдиною дорогоцінною річю, і щоби бути в царстві, то треба бути вірним і правдивим Єгові тепер. Ми знаємо, що битва великого дня наближається; і тому се привилей і задача кожного з останка заохочувати своїх братів до пильности й вірности.

29 Йосафат не став чванитися та указувати людям на себе, що ніби він провадив людей побідити ворога. Він не указував гноблючого духа “вибраного старшого”, але противно, Йосафат покійно підчинився Єгові й сказав до людей: “Майте віру в Господа, Бога вашого, й будете безпечні”. Він радив їм вповати на Єгову; і так члени храму мусять говорити один другому. Ті прості й звичайні люди мали мати дійсну віру в Бога, не маючи ніякого військового вишколення і без ніякого воєнного знаряду, щоби виступити проти наближаючихся сил, що були вооружені до зубів, і точно так річ мається з людьми Божими сьогодні. Вони бачуть сили лукавого воружені у всяку нищительну зброю йдучих проти них, а свідки Єгови не мають буквальної зброї, а навіть щоби вони і мали, то вони не уживали б її. Ані свідки Єгови не повинні зворушуватись, непокоїтись або гніватись, і вганятись без цілі, але вони поступають уважно і пильно. “Хто в його вірує, той не застидаєсь”. (Ісаїї 28:16) Який мав бути наслідок для Юдеїв, если вони вірували в Бога, як се навчав їх Йосафат? Вони мали перебувати в Господній землі або організації. Если б вони не були вірували в Бога, тоді вони не були б жили раз і навсегда в Божій організації. Ті, що вірують Єгові і доказують їх віру через вірне служення Йому в послушенстві до Його приказів, такі перебувають в Його організації на віки. – Псалма 101:6

30 Нехай же громада храму тепер на землі все памятає, як се є вельми важним вірувати в Господа і досліджувати і вповати на Його слово. Вірува-

ти значить бути послухним; і ніяким іншим чином ніхто не може доказати своєї віри. Ісус Христос є у храмі, де Він зібрав своїх людей, і Він дав приказ, щоби всі Його люди були в цілковитій єдності. Всі мусять жити в мирі й молитися о мир між собою і між “іншими вівцями”. (Псалма 122) Ті, що спричиняють незгоду у храмі або роблять беззаконня не будуть мати віри, і Ісус Христос заявив, що Він збере їх і викине геть у надвірну темряву. (Маттея 13:41) Щоби мати віру після Писання, то треба пам’ятати на Божі обітниці й роздумувати про Його царство. Се царство є єдиною гідною річчю, над котрою варто застановлятися. Се значить, на серцю треба мати справи царства, і чесно й щиро старатися попірати справи царства, пізнавши, яка є воля Божа. Декотрі люди, що переходили через ворота Єрусалиму, могли нарікати або миркати; але припустім, що вони говорили так: “Дивись на убрання там-тої жінки! Скільки те убрання лучше від сієї жінки, що йде побіч мене. Вона виглядає бути простачкою. Я не люблю йти з нею разом”. Припустім, що тоді чоловіки говорили між собою: “Ти нездалий. Дивись на мене! Я є щось, і роби так, як я роблю, бо я є важним тут”. Єли би там були такі одиниці, тоді Йосафат був би викинув з рядів їх. Та громада йшла походом в єдності, співаючи пісні. Прийшла була велика криза, і кожний з Юдеїв мусів пильно чувати і слухати даних приказів. Сьогодні ще більша криза прийшла і кожний з членів храму мусить глядіти на Господа і слухати й сповняти Його прикази. Вони мусять пам’ятати Божі прикази, мусять перенятися правдою і не якоюсь дурнотою, ані не дозволити своєму уму займатися дрібничками. Вони йдуть, щоби побачити Господню найбільшу війну зі всіх часів, і їх власна охорона і визволення залежить від правдивої віри і цілковитої вірності Богу і Його цареві.

31 Цар Йосафат розпоряджував єрусалимським походом. Левіт, слуга Господень, виповів пророчу вість, Йосафат не старався вивисшити себе, але противно, він сказав: “Віруйте Божому пророкові”, тому Левітові, що він сказав вам. Там могли бути зарозумілі одиниці, що старалися промовляти до людей, але їм ніхто не вірував. Лише пророкам Єгови вони вірували. Так і сьогодні Божі люди мають вірувати пророкам Єгови, котрі писали давно тому, як їх порушував дух Божий, і котрі написали для науки тих Божих людей на землі, що на правду поклоняються Йому. Сі пророцтва і їх значіння тепер Господь відкриває своїм людям в храмі, і се Він робить через свій знаряд вибраний для сієї цілі. Єли між Господніми людьми є якісь зарозумільці, що стараються пророкувати, то нехай вони собі роблять се, але нехай люди посвячені Богу не зважають на них. Правдиві поклонники мають вірувати в Єгову вість. Сьогодні Бог не дає ніяких нових пророцтв, але через Ісуса Христа сповняє пророцтва “написані наперед”, і відкри-

ває значіння їх своїм свідкам у храмі. Бог не розбуджує тепер пророків; і єли хтось називає себе бути пророком, то нехай се буде знаним, що та особа є безумна і є фальшивим пророком, як се Ісус предсказав. (Маттея 24:24) Та Бог має знаряд для передання і вияснення свого сповненого слова попередньо натхненого через пророків, і та громада храму мусить вірувати і той знаряд передання вістей якого вживає великий Пророк, Ісус Христос, і мусить вірувати в пророцтва одкриті й Господом. Тепер прийшов “час кінця”, отже час, коли Бог відкриває свої пророцтва, і останок повинен студіювати їх і оціняти й вірувати в них через сповнення приказів Божих. – Даниїла 12:4–9. —'

32 Очевидно є одиниці, що називають себе бути у правді і є у храмі й котрі вважаю не студіюють пророцтв і вияснення їх. Вони припускають, що вони знають правду і не потребують студіювати і вважаю застановлятися над тим, що вияснюється з Господньої ласки. Такий напрям є великою помилкою і може запровадити у смертельний блуд. І єли вперто будеться поступати так, то остаточно може принести нещастя. Те, що Господь видає для своїх людей становить духовий покарм або покарм для ума, щоби люди Божі змогли виконати інструкції подані в Його слові й вияснені Господом Ісусом Христом. Писання радять, “Старайся поставити себе вірним перед Богом”. (2 Тимотея 2:15) Признання чоловіком не має ніякої ваги і є безвартісне. Бути признаним Господом є важне, і се можна дістати через пізнання волі Божої, як се вона написана для Його людей і тоді пильно виконати її.

33 “Вірувати в його пророки” і слова записані ними принесє добробут. Спевністю, Єгова був би успішним і побідив би над своїми злученими ворогами, без огляду, чи Юдеї вірували або ні, але їх невірство мало принести їм велику втрату а не добробут. Вірувати і ділати в доказ сього значить шанувати Бога, а се принесє їм охорону, безпеку і спасення, і вони будуть мати користь з Його славної побіди. Завважте сей примір благословення і добробуту, який отримали ті, що повернули з Вавилону і відбудували храм: “І старшини Юдейські будували щасливо дальше, як віщував Аггей пророк та Захарія, син Адди. І збудували вони й скінчили по волі Бога Ізрайлевого й по волі Кира, й Дарія, й Артаксеркса, царів Перських”. – Ездри 6:14

34 Певно, що і тепер Юдеї, звелічителі Єгови, останок, виступили стрінити злучених ворогів, а іменно, торговельних, політичних і релігійних чинників, котрі змовилися знищити їх, і тому вони, Юдеї, повинні молитися як Господь велів і вложив молитву в їх уста, а іменно: “О, Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю! – Псалма 118:25

35 Без огляду що земне сотворіння може зробити, Господь знищить ворогів в оправдання свого свя

того імя; але ті, лишень ті, що покажуть їх повну віру й послушенство в Боже слово, яке є записане в пророцтвах, будуть мати успіх і участь в славній перемозі. Коли помазанники йдуть до остаточної перемози, вони всі мусять бути в повній і цілковитій єдності, бо Господь так велів. Вони мусять взяти участь у сповненні пророцтв до тепер написаних, і вони мусять вірувати в слово Боже і поводитися після нього, єсли вони бажають мати успіх.

36 Йосафат, давши поучення і пораду людям, тоді забравсь вибирати деяких людей для особливої служби: "І подався він з народом [і коли він дав пораду людям — Рот.] і поставив співців Господніх, щоб вони в святості й побожності, виступили перед узброєних, славили висьпівуючи: хваліте Господа, бо віковична милість Його!" — 2 Паралип. 20:-21.

37 Без сумніву між такими співаками був і Йозіиль, котрий був сином Асафи (2 Паралипоменон 35:15), і також інші Левіти, всі котрі знали на пам'ять пісні храму, і вони не співали ніякої пісні в честь дияволів. Вираз "співаки" в сім тексті відноситься до співаків, що йшли з місця на місце. (1 Паралипоменон 25:6,7) Співаки мали співати "в святості й побожності". З причини своєї святости і краси Єгова очистить усяку безбожну річ й заведення, як диявольських провідників, що стали проти Єгової організації. Ясним є, що ті співаки представляли помазаного останка, позатипічних Левітів, очищених у храмі, і котрі тепер приносять Єгові їх жертву в праведності, котра складається з пісні хвалення в честь Його краси і святости. (Малахії 3:3; Жидів 13:15; Псалма 110:3; 29:2, 9) Ті співаючі Левіти були одягнені в одежі храму, з "святими прикрасами" (Роттердам), що представляло тих членів храму, котрі тепер показуються бути цілком посвячені Богу і Його цареві. Сі йдуть вперед, не щоби дістати похвали від людей, але щоби угодити Господеві, і щоби люди знали, що вони радуються бути слугами Бога і Христа і нести наруги, які впали на Господа. — Римлян 15:3

38 Без сумніву, були там і кількох зброєних людей в тій громаді Юдеїв, позаяк написано, що співаки "виступили поперед озброєних". Се дало першенство храмові Божому, котрий славив Його ім'я, а не знарядові воєнному, і показує, що люди вповали на Єгову а не на себе ані на якусь земну силу. Співаки мали співати точно в гармонії, тому що вони були навчені так і тому, що їм сказано співати: "Хваліте Господа". Се показує повну гармонію й єдність в діланню, радше чим, щоб кождий співав свою власну пісню або композицію. Вони мали співати, (після перекладу Роттердамового) "Оддайте подяку "Єгові". Се показує, що вони дякували Єгові наперед, надіючись на Його перемогу над ворогом і визволення себе. Сим вони показали, що вони вірували в Єгову і в Його пророків. Вони також співали: "Віковична милість Його"; а се показує, що Божа милість ніколи не

впадає для тих, що слухають Його. Милість значила, що Бог визволить своїх людей з гноблячої сили ворога, і переведе їх живими через велику битву.

39 Тисячу літ перед царюванням Йосафата, Диявол старався знищити Ізраїля. Єгова все схороняв своїх людей, і Його визволення їх не можна ніяк інакше назвати лишень Його вічно-триваючою ласкою ради Його слова й ім'я і обітниці, даної Авраамові. "О, хто такий Бог, як ти, що гріхи прощаєш, і не пам'ятаєш проступків останкові насліддя твого? Ні, він не гнівається по віки, бо любить милосердуватись. Ти явиш вірність твою Якові, а милосерде Авраамові, яке, закликавшись, обіцяв еси отцям нашим у днях давних". — Михея 7:18,20

40 Свідки Єгови нині бачуть і оціняють милість Єгови у схороненні їх і триманні їх в Його службі, щоби вони мали часть в оправданні Його ім'я. У Вартівій Башті з 15 грудня, 1928 року, Господь зачав навчати своїх людей на землі, що Він переведе декотрих з них через битву Армагедон, і тоді вони дістали краще вирозуміння, і вони зачали співати про Єгову милість і Його ласкавість, котрі є забудовані в Сионі, де Бог поклав своє ім'я, і що Він ужитиє тих, що мають часть в оправданні Його ім'я перед битвою і в битві Армагедон і поза тим часом. Одкриття цієї правди було милостю для них. Божа милість співтоваришить з одкриттям Його правди. Зараз не відкриття милості своїм людям в 1918 році і 1919 році через установлення їх як свідків своїх, Бог дав своїм посвяченим людям одкриття Його замірів, і тепер ті посвячені на правду співають: "Справді, близьке спасення його для тих, що бояться його, щоб слава його була на землі нашої. Стрінулись ласка і правда; справедливість і мир поцілувались". — Псалма 85:9,10

41 Вподобалося Єгові також створити кращу організацію з Його людей для служби, і ті слуги або назирателі в Його організації служать Йому в мирі й праведності. (Ісаї 60:17) Єгова через Голову громади храму, Ісуса Христа, тепер відкриває правду своїм людям, котра то правда наповняє їх радістю так, що вони не можуть втриматися від співання хвалення в честь Його краси й святости. Писання, будучи вповні поперті фактами добре знаними для тих, що стали на стороні Господа, ясно показують, що битва великого дня Бога Вседержителя уже близько; що злучені сили ворога йдуть проти них із злим заміром знищити всіх тих, що стали на стороні Господа; що Єгова вповні повідомив своїх посвячених, що наближаючися війна не їх, але Божа, і що Він дістане цілковиту перемогу; що тепер Він поставив своїх співаків наперед й через Ісуса Христа поручено їм свідectво о царстві, і що вони йдуть проти ворога і йдучи вони співають хвалення Єгови. І який буде наслідок?

ЙОГО ВІЙНА

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го серпня, 1938 року)

“Не бійтесь ... се війна ... Божа”. – 2 Паралипоменон 20:15

ЧАСТЬ 4

БОГ ЄГОВА зробив пророчий образ з Йосафата, з іншими Юдеями, їх ворогами, точно показуючи, що тепер бере місце на землі, коли помазані слуги Божі йдуть стрінати зрадливих ворогів, що шукають їх знищення. Із того образу тепер отримаємо інформацію, що є дуже важна для всіх посвячених. У пророчім образі завітуючі Божі люди, Юдеї, у військовім порядку вирушили з брам Єрусалима і вийшли назустріч ворогу, щоб побачити спасення з руки Всемогучого. На переді йшли співаки, співаючи в честь Єгови; на заді йшла мішана громада людей, котра не мала великого значіння в порівнянні із силою ворога. Та товпа Юдеїв складалась з мішаної громади чоловіків, жінок і дітей, а з ними чуженці не-Юдеї. Мудрість і сила, що провадили сю маленьку громаду були невидимі для людського ока, але Йосафат і люди з ним мали повну віру в найвисшу силу і радісно поступали після розказів. В іншій ситуації Єгова дав Єлісейові й його слугі видіння могутньої небесної сили, яка охороняла їх. Тепер при кінці днів роботи Єлісея на землі Єгова дає своїм помазаникам, останкові і їх співтоваришам, видіння небесних сил, які заступають і охороняють їх і побідають ворогів на славу Бога Єгови. Як в старинних часах, так і тепер Бог Єгова, представлений в Христі Ісусі і Його силах святих ангелів, провадить земну громаду і кермує кроки тих, що люблять і служать Господеві.

2. Ті вправлені співаки, що йшли напереді громади, знаючи, що перемога була запевнена, на даний знак заспівали пісню хвалення Всевишньому, і без сумніву їх спів був гарячим і правдивим хваленням Єгови: “І з той час, як вони стали викликати і славить, розбудив Господь незгоду між Аммоніями, Моабіями та горянами з Сеїра, що прийшли на Юдею, й вони побили себе”. (2 Паралипоменон 20:22) Се, що Господь Бог розбудив незгоду між ворогами є інтересним і займаючим і корисним для нас застановитися, в який спосіб се сталося і який був наслідок. Сталося се дуже рано, коли то рідкою атмосферою юдейських гір залунала пісня співаків, голос котрої дійшов до ушей ворогів нім противні собі сили побачили одні других. Для воєнних знатоків злучених ворогів поступок зі сторони Юдеїв, що вони йшли проти них з пісню, мусіло виглядати дивною річчю, і через се ворог вважав Юдеїв і їх співтоваришів за фанатиків. Ворог мав зрадити, що він буде мати легку роботу очистити їх коли вони приближаться. Сі факти добре пасують нинішньому сповненню пророчого образу. Божі люди під розказом і провідництвом Господа Ісуса

Христа, котрому помагають сили воєнних ангелів, виступили на зустріч ворогові. Грозьба ворога і виставлення їх сили, їх хвальба і пиха, ніяк не стримують вірних виступати вперед. Ті вірні слуги вповають на Єгову і Його великого воєнного Проводара, і вони знають, що перемога буде певна тому, що се битва Божа, і через те вони не можуть стриматися від співу, бо їм дано приказ бути свідками для ім'я Єгови. Ся позатипічна громада Юдеїв, вірні свідки Єгови і їх співтовариші, вибухають пісню, розказують про Єгову “красоту і святість”, про Його славного царя і Його царство, і про всі благословенства, які будуть плисти для послужних з людства. Згідно з Його приказом, вони розказують о дню помсти Єгови проти релігійністів і диявольської релігії і о правдивім почитанню Всемогучого Бога, що точно противиться релігії. Злучені вороги, новочасні Аммонії, Моабіти, і з гори Сеїра, чують пісню Божих посвячених людей, посміхаються з них, ругаються і кажуть між собою: “Се гурток фанатичних дураків, і хто думав би, що вони виступлять проти нас!” Для цілого світа невірних, діяльність і пісня свідків Єгови, новочасних Юдеїв, здається є дуже дивна. Проголошення цієї вістки людям від дому до дому і співання хвалень з честь Єгови виглядає бути дуже дивною роботою для всіх, окрім вірних. Се є Єгова робота, і вона виглядає дуже дивною.

з Юдеї, за провідництвом співаків, прославляли Єгову, як се роблять новочасні Юдеї й сьогодні. Єгова поклав свої слова в їх уста, і покрити їх своєю могутньою рукою, і їх пісня проголошує честь Єгового ім'я, перемогу для Його сил, і цілковите оправдання ім'я Всевишнього. Як старинні типічні люди виступили до битви, так і тепер позатипічні люди йдуть до битви, і Єгова обчислив кождий крок своїх слуг так, що кожда річ станеться після Його волі. Він виправляє сили обох сторін. Почувши пісні наближаючихся Юдеїв, Аммонії і інші союзники задумали приготувитися захопити їх несподівано, і через те вони зробили засідку; але фактом є, що се Єгова робив приготування. Бог, кермуючи їх рухами, зробив засідку проти ворогів і проти сил, які попирали їх. Історія каже: “Єгова зробив засідку”. (Роттердам) Злучені сили ворога думали, що вони пригтовляться взяти Юдеїв цілком несподівано і знищити їх, нім вони зрозуміють їх положення. Однак вони не полічили справи добре. Ті, що засіли, мусіли бути головно Моабіти та Аммонії, і вони мали мати честь повбивати Юдеїв і їх співтоваришів; і сей замір з їх сторони є виразно показаний словами в двацять третім вершику

того пророчого образу. І як тоді так і сьогодні; великий Вождь земних сил кермує всім в користь своїх людей. Пророк описує діяльність ворога сими словами: “Ось бо вони чигають на душу мою, сильні збираються на мене не за переступ мій і не за гріх мій, (не за те, що я провинив) Господи! Без вини моєї збігаються і готовляться; встань на поміч мені й поглянь! Встань, Господи, Боже сил небесних, Боже Ізраїльський, щоб побити всі ті народи (Моаби і їх союзники). Не пощади ні одного з тих невірних беззаконників! Вечером вертають (коли темрява позатипічна впала на світ в 1919 році, за котру ворог думав сховатися) назад виють, як собаки, і кругом обходять город. ... Нехай шляються за їдою, і неситі ночують”. – Псалма 59:3–6,15

4 Як колись так і тепер представителі Сатани, переповнені гіркою ненавистю засіли, щоби захопити несподівано праведних. Сатана поклав сей вбійчий дух в серце новочасних Аммоніїв, Моабіїв і інших, щоби злапати свідків Єгови несподівано і здушити їх. Псалміста описує се такими словами: “Чигає по закутках, як лев в гушавині; чигає, щоби нужденного запастися; хапає нещасного, й тягне в сіти свої”. (Псалма 10:9) Ворог думає затягнути свідків Єгови у свою поласку, і він наставляє свої сіти, як се можна пояснити через примусовий привіт пранорові і подібні річі. Єсли б вони студіювали слово Боже, то вони знали б, що Бог говорить до них за се, що вони чигають на праведних. Релігійоністи провідники не мають вимітки не знати се, бо вони мають Біблію. Про них Господь каже: “Безбожний! Не задумуй лиха на домівку праведного, й не пустош місця спокою його, бо праведний впаде сім раз (під гнетом його ворогів, як в 1918 році) – і встане, (як тепер засліплені німецькі націсти переслідують праведних) безбожні же впадуть у погибель (себто, в їх власні сіти, що принесе їм знищення)”. – Приповісті 24:15,16

6 Ціль Моабів і їх союзників була здушити Юдеїв. Так і теперішня ціль злучених новочасних ворогів здушити свідків. В старинних часах се був Єгова, що виправляв ворогами і поставив їх в засідку, що принесло їм упадок. Так ворог копає яму для Божих людей, але самий в ню впаде. “Копав яму, і викопав її, і впав у яму, що приготував її”. (Псалма 7:15) “Провалились народи в пропасть, що викопали її; зловила нога їх у сітях, що поставили їх тайно. Пізнали Господа, він звершив суд; безбожник запутався в ділах рук своїх. Нехай повернуться безбожники в пекло (замість, що вони бажали попхнути вірних слуг Божих у пекло), всі народи, що забувають Бога (релігійне християнство забуло Бога, плянуучи погибель для Його вірних слуг)”. (Псалма 9:15–17) Всі ті пророцтва є написані для користі Божих людей, і вони описують обставини, які виринуть в Армагедоні: “І язик їх зробить заколот між ними; хто погляне на них, похитає головою. І побоятся люди, звістять

про діла Божі, пізнають діло рук його”. – Псалма 64:8,9

6 Се дальше показує, що Бог виправляє ворога щоби доконати свою ціль, і се спричинить, що всі пізнають, що великий Бог Єгова воює за своїх людей. Бог поклав в уста своїх людей молитву, якою вони моляться тепер: “Не дай, Господи, нападникові оскому зігнати, не пособи задумам його! Не дай вознестись їм. Отрута окружуючих мене, зараза з уст їх нехай на них самих спаде. Нехай посиплється на них горюче угля! Нехай Бог кине їх в огонь, у вир, щоби не спаслися! Чоловікові злоріччю, щоби не було життя йому на землі; чоловіка насильного, щоби злоба у пропасть його загнала. Я знаю, що Господь явить правосудде пригнобленим, справедливисть бідним. І будуть праведні ім’я твоє прославляти, щирі серцем лице твоє оглядати”. (Псалма 140:8–13) Сей факт, що Бог уложив сю молитву в уста своїх людей показує, що Він вислухає молитву і одвідає ворога знищенням.

7 Аммонії і Моабії сховалися за згодою і знанням тих, що з гори Сеїра. Тепер виглядає, що новочасні Аммонії і Моабії, фанатичні політики та фінансисти, за спонуканням релігійоністів, приготувляють знищення Божих людей. Вперед йшли Юдеї співаючи пісні, не спиняючись в своїм поході, і тоді нагло зачалась війна; і Господь зсумував коротко наслідок боротьби проти ворога: “І вони були поражені”. (Англ. переклад) Юдеї навіть не зачали битися. Битва розпочалась так, як Бог сказав їм, бо ся “битва не ваша а Божя”. Здавалось, що з сього мала вийти невдача; однак так не сталося. Ся битва була прямим ділом Божим, предсказуючи “надзвичайне діло”, що впаде на ворога в битві Армагедон. Новочасний злучений ворог нараджується разом проти свідків Єгови і постановив знищити свідків Єгови, і що се вони виконують в легкий і тихий спосіб і на погляд легальний спосіб так, що інші одобряють їх діло. Та їх рада їм не вдасться. “Господь повертає в ніщо раду народів, він нівечить задуми людські”. (Псалма 33:10) Сьогодні “велика облудниця” їдить на верху “звіра” і постановила на смерть знищити Божого вірного останка, і вона сподіється доконати се знищення руками комерційної й торговельної товпи, але Єгова повідомив своїх людей, що на велике здивовання релігійоністів, “десять рогів” і “звір” зненавидять стару облудницю, і кинуться на ню і роздируть її і спалять її огнем. (Одкриття 17:16, 17) Се Бог представив в битві, що взяла місце тоді й котра знищила ворогів, що пішли проти Юдеїв під керівництвом Йосафата.

8 Битва та взяла місце серед ясного дня, коли все можна було ясно бачити, і сей факт, що Юдеї співали голосно показує, що вони явилися отверто перед усіма. Ціль ворога була знищити Юдеїв. Але завважте, що взяло місце: “Бо піднялись Аммонії та Моабії проти горян Сеїрських, побиваючи і вигубляючи їх, а коли скінчили з Сеїріями, стали

вбивати один одного”. — 2 Паралипоменон 20:23

9 Пам'ятайте, що Єгова зробив пророчий образ для сцедяльного научення своїх людей тепер на землі, повідомляючи їх, що має прийти з початком битви великого дня Бога Всемогучого. Чи Аммон і Моаб зробили помилку, котра принесла знищення Сеїрійцям? Чи вони зробили або ні, то се виразно показують нинішні обставини, що там не було помилки. Бог вправляв силами тоді, і виправить, сили в Армагедоні.

10 Сьогодні торговельні чинники становлять позатипічного Моаба, котрий то торговельний чинник включає нинішню політичну товпу, що виконує прикази торговельного і політичного елементу. Маючи тепер на ввазі політичний чинник, а головню молодших синів, котрі є добровільно бутні та пусті і котрі видубулися з під контролі старших одиниць, котрі до тепер мали до чинення з релігійною товпою, а головню з римо-католицьким елементом, тепер ми бачимо, що зміна скоро бере місце взглядом релігійоністів. Молодший і бутний елемент політичної товпи, котрий тепер верховодить, а головню в націстській Німеччині, не має ніякої поваги, що приналежить до Бога. Він знає, що релігійоністи, а головню римо-католицька товпа, є найбільшими обманниками. “Дивовижне діло” Господа, в котрім свідки Єгови є заняті, мало щось до чинення, щоби передати сю вість в умисли інших, повідомляючи, що релігійоністи є безвартісними причіпками на плечах політичних і торговельних чинників. Вони тратять повагу до релігійоністів, і можна сподіватися, що такий стан річей буде зростати в недалекій будучності. Люди взагалі, а головню комуністи і фашісти не мають ніякого взгляднення до релігійоністів або того, що іменується ім'ям Бога. Комуністи вже стали проти гієрархії, і вони також є проти свідків Єгови, а може і гірше, бо свідки Єгови напавду служать Богу Єгові. Писання указують, що торговельний і політичний елемент, включаючи і комуністів, вскорі пізнають, що їх інтерес в релігії є дуже непоплатний. Ті елементи, представлені через тих, що засіли вбити Юдеїв, але котрі нагло встали і повбивали жителів із гори Сеїра, позатипічно тепер приготувалися повбивати позатипічних Юдеїв, або свідків Єгови, та з причини Господнього керовництва та політична, комерційна та комуністична товпа стане проти жителів гори Сеїра (себто релігійоністів) і поразить їх. В типі, невдатний плян вигубити Юдеїв був прямим ділом Божим. Так і тепер “незвичайне діло” йде вперед і отвирас очі многим людям відносно крутарства релігійоністів, і у своїм часі Боже “незвичайне діло” принесе знищення релігійним чинникам через політичні, торговельні та комуністичні чинники. Се заключення можна поперти пророцтвом Авдії, шестим і семим вершом: “Ато ж – як же пограблять Езава (Езав – се Едом; то є. релігійний чинник) й перешукають

усі сховища у нього! Аж поза границі виженуть тебе, а всі побратими твої обмануть тебе; здружені з тобою переможуть тебе, а ті, що хліб твій їдять, будуть побивати тебе. О, нема в Едома розуму! Се ж усе збудеться того дня, коли я вигублю мудрих у Едомі, і розумних із гір Езавових, говорить Господь. Страхом побиті будуть хоробрі мужі твої, Темане, щоб так усі були вигублені побосем на Езавових горах. За пригнітання твого брата Якова тебе сором окриє, і будеш викоренений по віки”. – Авдії 6–10

11 Навіть тепер релігійоністи покидають Бога і Його слово і ставлять державу або політичну силу висше річей, що тичаться їх “почитання”. Тепер, коли релігійоністи бажають, щоби політичні і торговельні елементи взяли драматичні кроки проти свідків Єгови, тоді вони, за провідництвом духовенства кажуть, “Не маємо царя, тільки Кесаря (державу)”. (Йоана 19:15) В їх дальшій змаганні замотати свідків Єгови, релігійоністи запровадили хитру штуку, а се поклонятися прапорові й тим подібні штуки, які все були чужими для миролюблячих людей, і се вони роблять, щоби змусити віддати цезарові (т. є, державі) все, що та держава зухвало вимагає. Релігійоністи, а головню римо-католицька гієрархія, вдають за порадиників тим іншим чинникам, і через се вони ставлять державу понад Бога і назирають на представителів держави, щоби вони змусили кожного признати державу понад Єгову. Як колись заговірники за часів полонених ізраїльтяннів у Вавилоні поставили полапку на вірних Евреїв (гляди трета голова Даниїла), так і тепер релігійоністи поставили сітку і викопали яму для вірних слуг Бога Єгови, і як се Писання показують, ті заговірники впадуть в їх власну яму. Вони пізнають, що вони зайшли зі справою задалеко, і що вони поставили цезара, себто державу, далеко висше Бога, і що вони дозволили піддати себе під радикальний і політичний елемент, і тепер вони мусять жати наслідки. Постановивши переробити все на свій власний лад, радикальний націсько-фашиский елемент упрямляє краєм і людьми жорстокою й гноблячою рукою й іде аж до крайности; і се було ясно предсказано в пророчім образі, над котрим тут застановляємось. Аммон і Моаб цілком знищили їх колишнього союзника, жителів з гори Сеїра; вони не полишили нікого із них. Отже сей пророчий образ показує, що радикальний елемент політики і торговлі, в теперішній хвилі злучився з релігійними обманниками, але вони обернуться проти сього релігійного союзника і положать кінець йому. Якщо попертя сього заключення і пророцтва, повисше згаданого, завважте дальші пророцтва, а іменно, в Езекиїля 23:11–30, котре то пророцтво розбирається в книжці Оправдання Том 1, сторінка 309; і також Езекиїля 16:28–41, пояснюючи в Оправданню книжці 1, сторінка 192. англ. видання.

12 Отже з початком Армагедону організація Сатани напевно розділиться. (Маттея 12:25) В Той час папа може буде знов старатися втечи перебранний, як се він зробив в 1848 році, коли то папа утік з Риму до Гаєти. Така річ вдалася тоді, але се йому не вдасться, коли Господь буде кермував остаточною битвою. Оправдання Єгового ім'я є загрожене, і Господь Ісус Христос є головним Вождем, котрий не дасться ошукати ніякою перебраною одежою, яку релігійоністи можуть одягнутися; навіть робочі штани і з міхурами на руках не зможуть обманути Його. Тепер як і колись Господь провадить сили ворога в позицію, де вони знайдуть погибель, і се можна ясно бачити з пророчого образу, над яким тут застановляємося, а головню з слідуєчих слів: “А коли скінчили з Сеїріями, стали вбивати один одного”. Се буде наче собака киється на собаку. В типі, вони стали засліплені їх божевіллям, і Аммон і Моаб вбивали одні других. Ся часть образу показує, що возьме місце в Армагедоні, і Диявол не зможе запобігти сьому, навіть если б він і старався. Коли релігійоністи будуть знищені, тоді політичні й торговельні елементи, будучи засліплені шалом, ужиють своєї смертельної зброї одні проти других. Се вповні можна поперти іншими пророцтвами Єгови. Диявольський дух буде контролювати цілу його організацію, і коли Диявол побачить, що він не має над ким володіти, тоді він буде тішитися знищенням мільйонів людських сотворінь. Фінансісти обернуться проти правительства і відтягнуть всяку фінансову поміч, а знов політикири будуть старатися знищити гроші багатерів. Злоба і ненависть буде контролювати обома клясами, і тоді вони зачнуть нищити себе взаємно. Се буде доказом, що Диявол вже не зможе більше тримати своєї товпи разом, без ріжниць на всякі старання з його сторони. Господь постарався, що диявольські послідувателі будуть нищити себе взаємно. Каже Господь Бог Єгова: “Поперевертаю царські престולי й зітру потугу царств невірних (всіх, що стали проти Бога і Його царства); поперевертаю колесниці (організації, політичні і торговельні, робітничі унії і комуністів) і тих що на їх їдуть, і попадають коні (знаряди воєнні) й ті, що сидять на їх (провідники) кожний од меча в ближнього”. (Аггея 2:22) Подібний образ відносно збурення ворога знаходиться в книзі Суддів 7:22

13 Всі сі річі Єгова велів записати давно тому, а тепер Він відкриває своїм завітуючим людям значіння їх і чому Він записав їх, а се Він робить тому, щоби Його вірні люди мали сильну надію в сім дні великого горя. Сей пророчий образ зроблений з Йосафатом і іншими, є вповні попертий многими Писаннями, що були написані наперед для нашого наущення, і котрі показують, що під час виконування дивовижної роботи, яку Єгова виконує через своїх людей, помазанники і їх співтовариші мусять переносити много трудностей і пересліду-

вань; що під час, коли вони так переносять сі проби, вони мусять кормити свій ум словом Божим, котре Він дав для їх скріплення і потіхи. Задля сієї то причини Господь позволив на видання сих правд тепер. Ніхто з помазанників не може встояти в своїй власній силі. Вся громада храму мусить стояти разом в Господі Ісусі Христі, вповні попіраючи одні других. Ані навіть помазанники не можуть розуміти сих річей, котрі є записані для їх потіхи, хіба що вони “стараються показати себе добрими робітниками перед Богом”, себто, студіюють Його слово і одкриття Його, що Він тепер переводить для просвітлення й скріплення тих, що люблять Його і служать Йому. Пророчий образ записаний тут відносно битви, котра то битва є Божя, повинен бути великою потіхою і скріпленням і надією для Божих людей в сім дню.

14 Єгова відповів на молитву Йосафата через свого слугу Йозіїля, заповівши людям “стати і побачити спасення Господнє”. Єгова вповні й цілком сповнив свою обітницю для них. Там вони стояли і приглядалися, як ворог різав самий себе. Ся часть пророчого образу каже помазаним людям Божим, проти котрих виступили злучені сили ворога, що вони не мають боятися або сумніватися задля множества ворогів, які є наповнені духом Диявола і котрі облягли зі всіх сторін. Нехай всі Божі люди пам'ятають, що наближаючися битва “не ваша се війна, а Божя. Ви не будете битись сим разом; ви виступіть, стійте та дивіться на спасенне Господнє для вас”. Сі слова Єгови дають повне запевнення, довіре й відвагу кожному членові храму сьогодня і їх співтоваришам, що остануться правдивими і стійкими в границях Божої організації. Чи не будуть такі співати голосно пісні хвалення Єгови іще перед побідою?

15 По закінченню битви Юдеї зачали приглядатися наслідкам, отже вони пішли до вартової башти в пустині, звідки вони могли приглянутися лучше до пустині, і глянули на ту орду, “І коли Юдеї прийшли на вершину, аж ось – по землі лежать самі трупи, ніхто не зістався”. – 2 Паралипоменон 20:24.

16 Тут помазанники мають дальше запевнення, що декотрі з них перейдуть через Армагедон. Коли та велика битва зачнеться, що принесе пагубу для релігійоністів, то се буде почин для цілковитого знищення цілої диявольської організації. Юдеї пішли на “вершину”, що безсумніву означувало в пустиню Єруеля, і там вони побачили наслідки війни, себто, наслідки “дивовижного діла”, яке Єгова сотворив для їх оборони і визволення і для оправдання свого імени. На вершину (або “на вартову башту” – англ. переклад) не відносяться до Товариства Вартової Башти або до його журналу, але се робить натиск на факт, що в Армагедоні вірний останок і його співтовариші, що переживуть ту битву, побачать велике і чудове діло Бога Єгови яке виконає Ісус Христос, і що тоді вони по-

бачуть, як вороги будуть нищити себе взаємно, і будучи на “вершині”, себто, вивисшені до Божої ласки, і схоронені від небезпеки, вони побачуть Господню цілковиту перемогу на оправдання Його ім’я. Однак се і тепер правда, що Вартова Башта і інші видавництва Товариства, вірою дають людям Єгови поглянути на надходячу битву і які будуть наслідки її.

17 Юдеї вийшли в похід з піснями на устах, і тепер вони прибули на місце різні, і там вони стояли тихо і приглядалися спасенню або визволенню, яке Бог вчинив для них. Битва скінчилась і робота знищення була dokonana. Можна припускати, що Йосафат поставив наперед сторожів щоби вони завважали рух ворога, котрі то сторожі мали приглядатися поступові битви і повідомити о сім подібно їх провідникові, Йосафатові. Єгова воював, бо се була Божя війна, і словами Його пророка Він запрошує своїх приглядатися замішанню. Завважте слідуєчі слова пророка, що відносяться до Армагедону: “Прийдіть, гляньте на діла Господа, які знищення він допустив на землю! Як смирить брань аж до краю землі, ломить бука, торощать спису, палить огнем колесниці! (Моаба, Аммонита з гори Сеїра, себто, цілу організацію Сатани осуджену наперед через Писання)”. Отже Єгова каже до всіх сотворінь: “Вгамуйтеся і пізнайте, що я Бог! Я вознесуся між народами, вознесуся на землі!” А Божі люди відповіли: “Господь сил небесних з нами, висока твердиня наша Бог Якова”. (Псалма 46:8–11) Ось так Єгова предсказав що Його вірні будуть бачити в Армагедоні: “Він зробить суд між народами, покривши землю трупом; розбивши голову, що над великою країною панує”. (Псалма 110:6) Тоді “в день потуги твоєї буде нарід твій готовий святій оздобі”. Вірні приглядаючись наслідкам цієї великої битви, із радістю будуть викликувати хвалення Бога Єгови і Його царя. Як колись Єгова допустив знищення на злучених ворогів, що пішли проти Юди, так Він тепер спричинить знищення сатанським гонцям в Армагедоні, про що Він каже: “І будуть того часу побиті Господом від краю до краю землі; не будуть їх збирати ані ховати, – гноєм лежатимуть верх землі”. – Єремії 25:33

18 Промовляючи через свого слугу Йозіїля Бог сказав своїм завітуючим людям стояти тихо і дивитися на снесення Господнє, і тепер вони там стояли “на вершині” і приглядалися знищенню, яке допустив Господь, що принесло визволення Його людей. Так і Єгова буде воювати за своїх людей в битві Армагедон, і вони будуть визволені і будуть цілком безпечні.

19 Позисше пророцтво представляє, що має взяти місце в битві великого дня Бога Вседержителя, і що за страшний вид се буде для всіх тих людей, що їх переведе Бог через страшну битву, себто, останка і велику громаду, між котрим без сумніву будуть декотрі вірні пророки, що записала сі річи.

Вороги не будуть мати способу утечи, як се не мали втечи Моаб і Аммон; яко ж написано: “Не було там втечи (2 Паралипоменон 20:24, англ. переклад) Рівнобіжучи із сим пророчим образом наслідки Армагедону є описані сими словами: “І не буде втечиша пастирям ані притулку передним ув отарі (котрі складаються з поплечників, політиків і торговельних великанів і їм подібних)”. – Єремії 25:35

20 Дальше описуючи поступ битви великого дня Бога Вседержителя, Господь каже: “І схоплено звіра (без їдця тепер, бо стара облудниця, та релігійна товпа, була скинута), а з ним лжепророка, що робив ознаки перед ним, котрими зводив тих, що прийняли п’яно звіра, і що поклонялись образу його. Живцем вкинуто обох в озеро огняне, палаюче сіркою. І другі (включаючи нацисти, фашисти, комуністи і інші) побиті мечем сидячого на коні, що виходив з уст його; і все птаство наситилось тілами їх”. (Одкриття 19:20,21) Тоді наступив цілковитий упадок самого Диявола, коли його організація повалилась, і “виведу огонь з між тебе, а він пожере тебе”. – Езекиїля 28:18

21 Вороги Юди були напасниками і напали на обіцяну землю, щоби ограбити Єговових людей, та Єгова поперевертав їх столи і забрав їх грабіж: “І прийшов Йосафат і народ його забирати добичу, й знайшли в їх силу всякого добра, й одіж, й дорогі річі, й понабирали собі стільки, що не змогли нести, і три дні забирали вони здобуток, так багато його було!” – 2 Паралипоменон 20:25

22 Тепер Сатана і його гонці на смерть завзялись нищити людей Єгови, однак, се принесе знищення ворогів, і сього нехай люди Божі будуть певні. Сей пророчий образ є доказом сього. Єгова дальше запевняє і заохочує своїх людей словами свого пророка, предсказуючи, що впаде на сатанську товпу: “І говорить Господь Бог: Того часу прийдуть тобі на серце мисли й ти задумаєш лиху річ. І скажеш собі: Рушу я проти землі, що без мурів (люди Єгови є цілком без людської охорони), нападу на безжурних людей, що живуть безпечно (з причини їх цілковитої віри в Бога), – вони живуть собі без мурів і нема в їх ні засовів, ні дверей (сильного рамена – поліції, або якоїсь іншої подібної охорони), – (рушу) щоб порабувати, набрати здобичі, наложити руку на відновлені розвалища, та на той люд, що спроміж невір позбався, та розжився хліборобами й крамарями й розвів осади посеред землі. Саба й Дедан і крамарі Тарсійські з усіма їх левчуками скажуть тобі: Чи се ж прийшов еси, щоб рабувати, – назбирав війська, щоб добувати здобичі, щоб нагарбати золота й срібла, зайняти скотину й надбане добро, зажерти як найбільше здобичі? Тим же то пророкуй, сину чоловічий і промов до Гога: Так говорить Господь Бог: Чи так воно? того часу, як люд мій Ізраїль розжи-